

Transgraniczny WebGIS Zalewu Wiślanego

Zarządzanie obszarami przybrzeżnymi mórz jest skomplikowane ze względu na nakładanie się skutków aktywności ludzkiej na wodzie i na obszarze zlewni (na lądzie). W przypadku przybrzeżnych zbiorników transgranicznych, zadanie to jest dodatkowo utrudnione istnieniem granicy państwowej. Zalew Wiślany jest przykładem zbiornika podzielonego granicą państw należącego i nienależącego do Unii Europejskiej, co sprawia, że po obu stronach granicy obowiązują zupełnie odmienne systemy prawne i administracyjne, kierujące się innymi priorytetami dotyczącymi zarówno działalności gospodarczej jak i ochrony środowiska. Ponieważ trudno wyobrazić sobie skuteczne zarządzanie jedynie „własną” częścią zbiornika, oczywista staje się potrzeba wzmocnienia współpracy, obejmującej wymianę informacji, konsultacje oraz wspólne działania, pomiędzy jak najszerszą grupą interesariuszy po obu stronach granicy.

0 projekcie

Transgraniczny WebGIS Zalewu Wiślanego (<http://vistulalagoon.mir.gdynia.pl/Mapa/>) powstał w ramach realizacji dwóch projektów międzynarodowych. Projekt ARTWEI, współfinansowany przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Południowy Bałtyk 2007-2013, miał na celu wzmocnienie i utrwalenie współpracy pomiędzy interesariuszami czterech transgranicznych obszarów wód przejściowych południowego Bałtyku, w tym Zalewu Wiślanego. Dalsza rozbudowa portalu kontynuowana była w projektach LAGOONS (współfinansowany przez 7 Program Ramowy Unii Europejskiej, głównym celem było wypracowanie strategii zarządzania uwzględniającej sumę oddziaływań antropogenicznych i klimatycznych oraz prawa, doświadczenia społeczności lokalnych i punktu widzenia poszczególnych interesariuszy) oraz HERRING (współfinansowany podobnie jak ARTWEI przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Południowy Bałtyk 2007-2013).

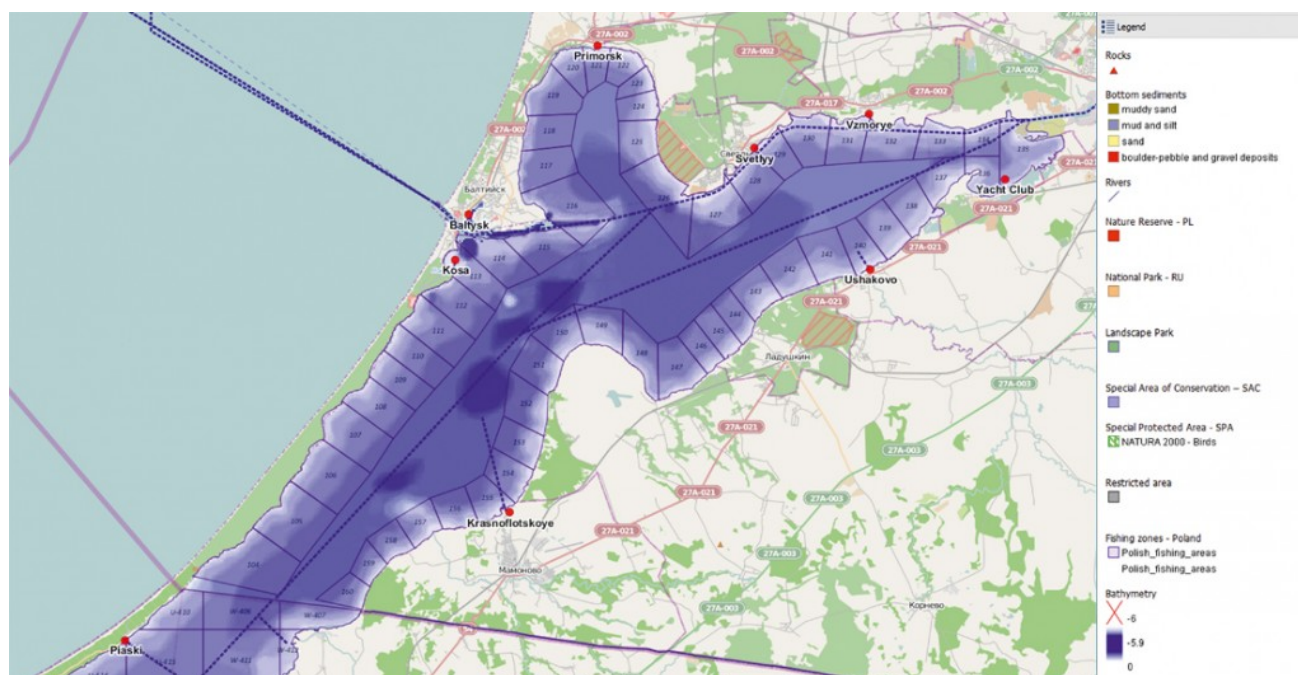
Istotne narzędzie ułatwiające realizację wytyczonych

celów

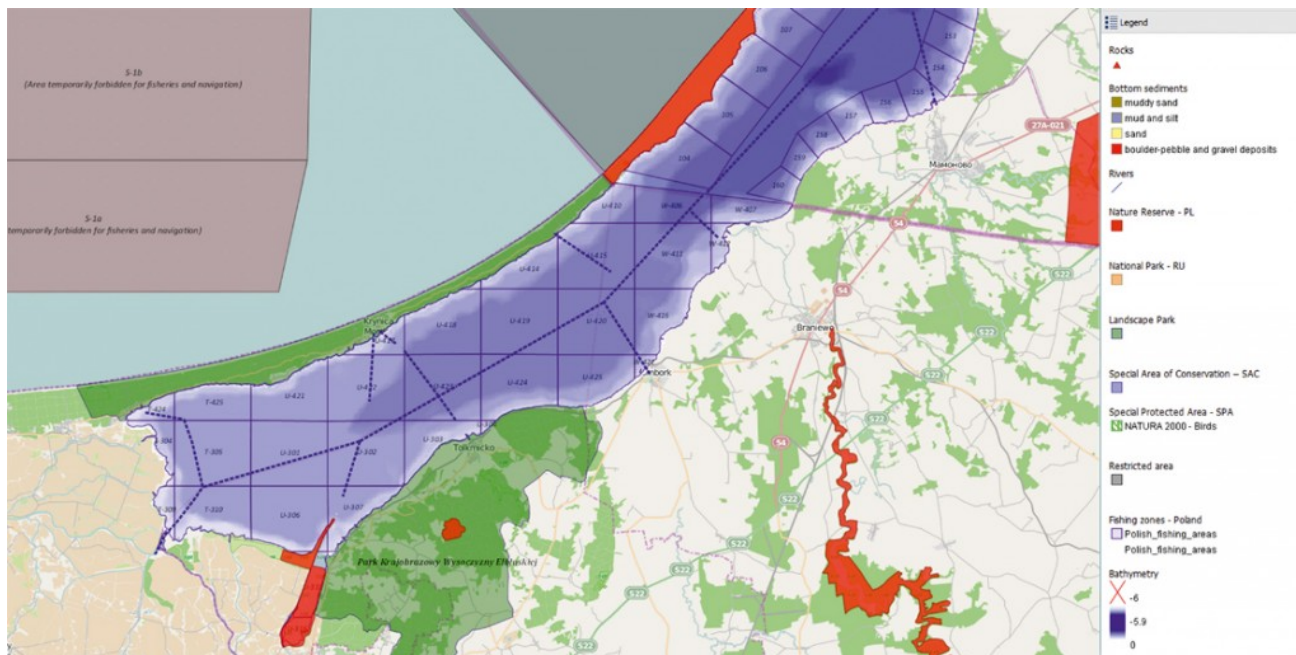
W przypadku obu projektów WebGIS okazał się być istotnym narzędziem ułatwiającym realizację wytyczonych celów poprzez gromadzenie, integrację i udostępnianie informacji przestrzennej po obu stronach granicy.

Obecnie portal posiada funkcjonalność przeglądania, identyfikacji zarówno dla danych wektorowych jak i rastrowych, wyszukiwania obiektów oraz drukowania mapy. Panel nawigacyjny udostępnia interaktywne funkcje pomiaru odległości i powierzchni, zaś panel legendy pozwala użytkownikowi na szybką identyfikację wizualną elementów na mapie.

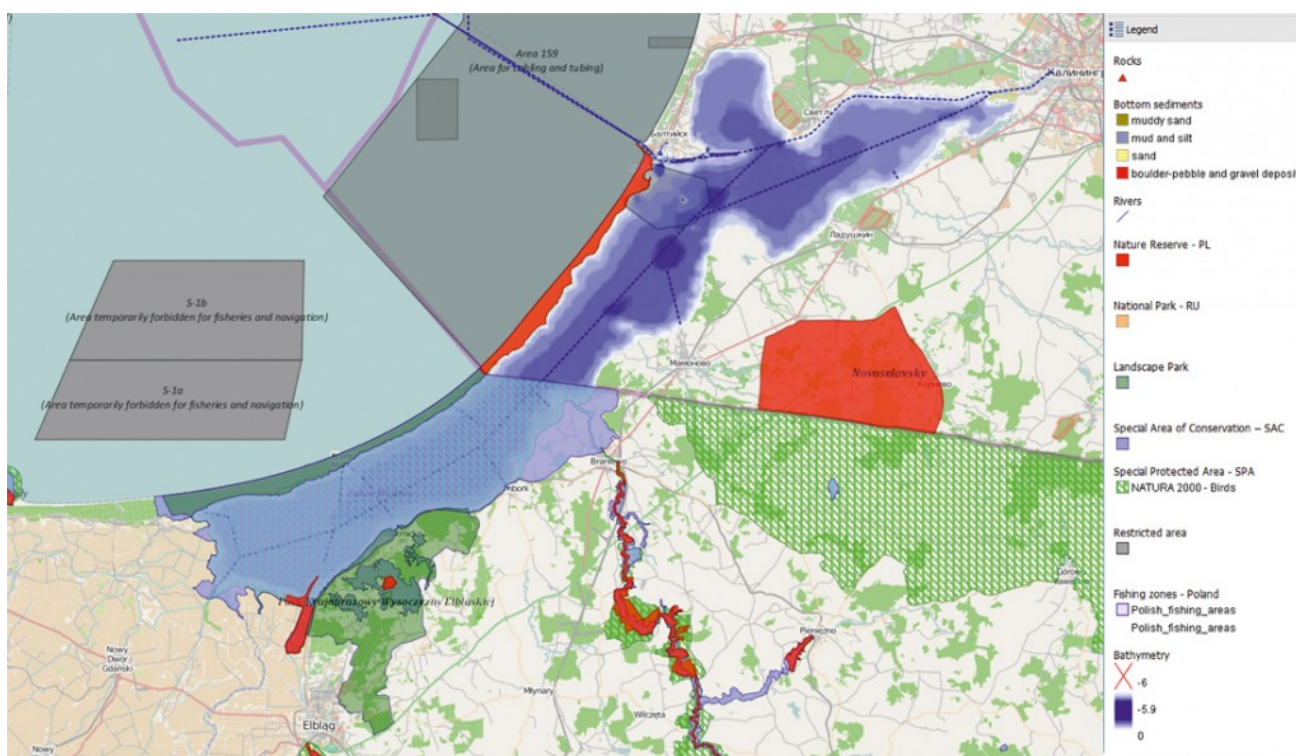
Warstwy prezentowane są na podkładzie OpenStreetMap. Aktualnie udostępniane są informacje dotyczące m.in.: batymetrii i linii brzegowej Zalewu, osadów, skał na dnie, średnich temperatur wody powierzchniowej, statystycznych obszarów rybackich, tras nawigacyjnych, portów, obszarów zamkniętych, obszarów zrzutu urobku po bagrowaniu dna oraz obszarów chronionych. Dla terenów otaczających Zalew zaprezentowano informację o wysokości terenu, granicach zlewni i rzekach, a także w formie osobnej grupy dane pochodzące z projektu MANTRA-East.

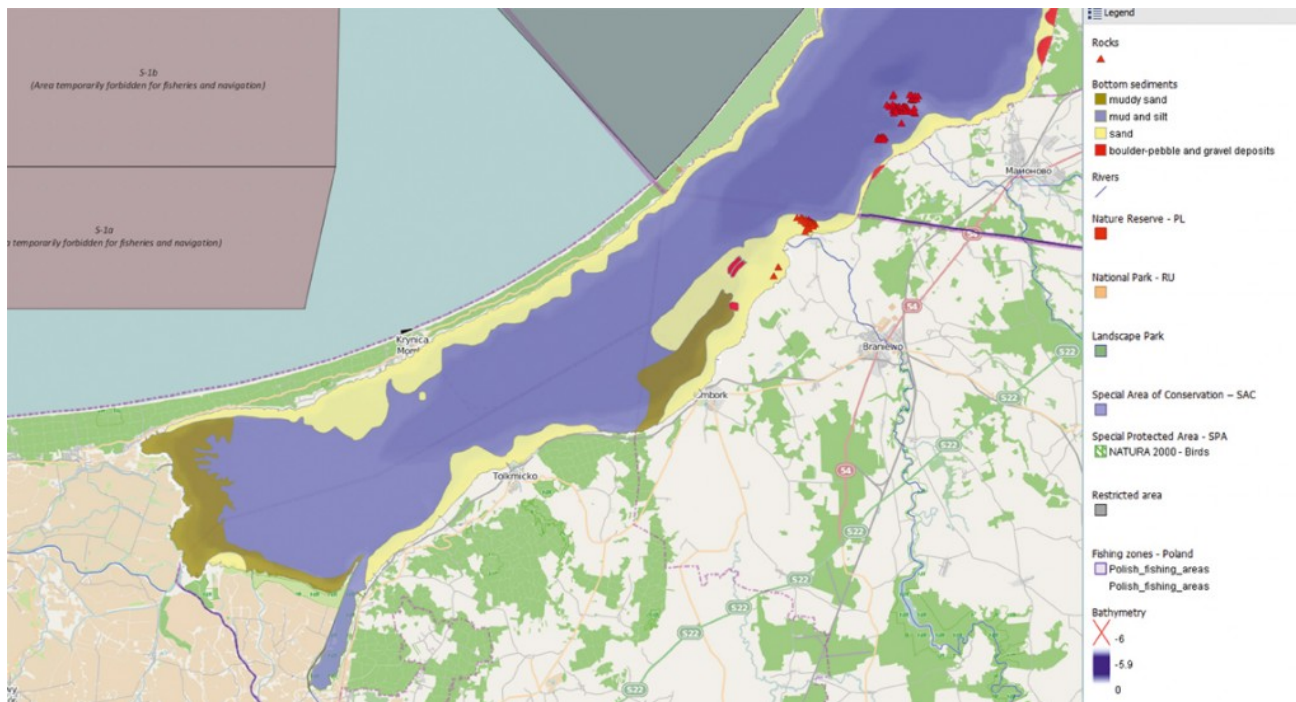
Rys. 1 Statystyczne obszary rybackie – część rosyjska.

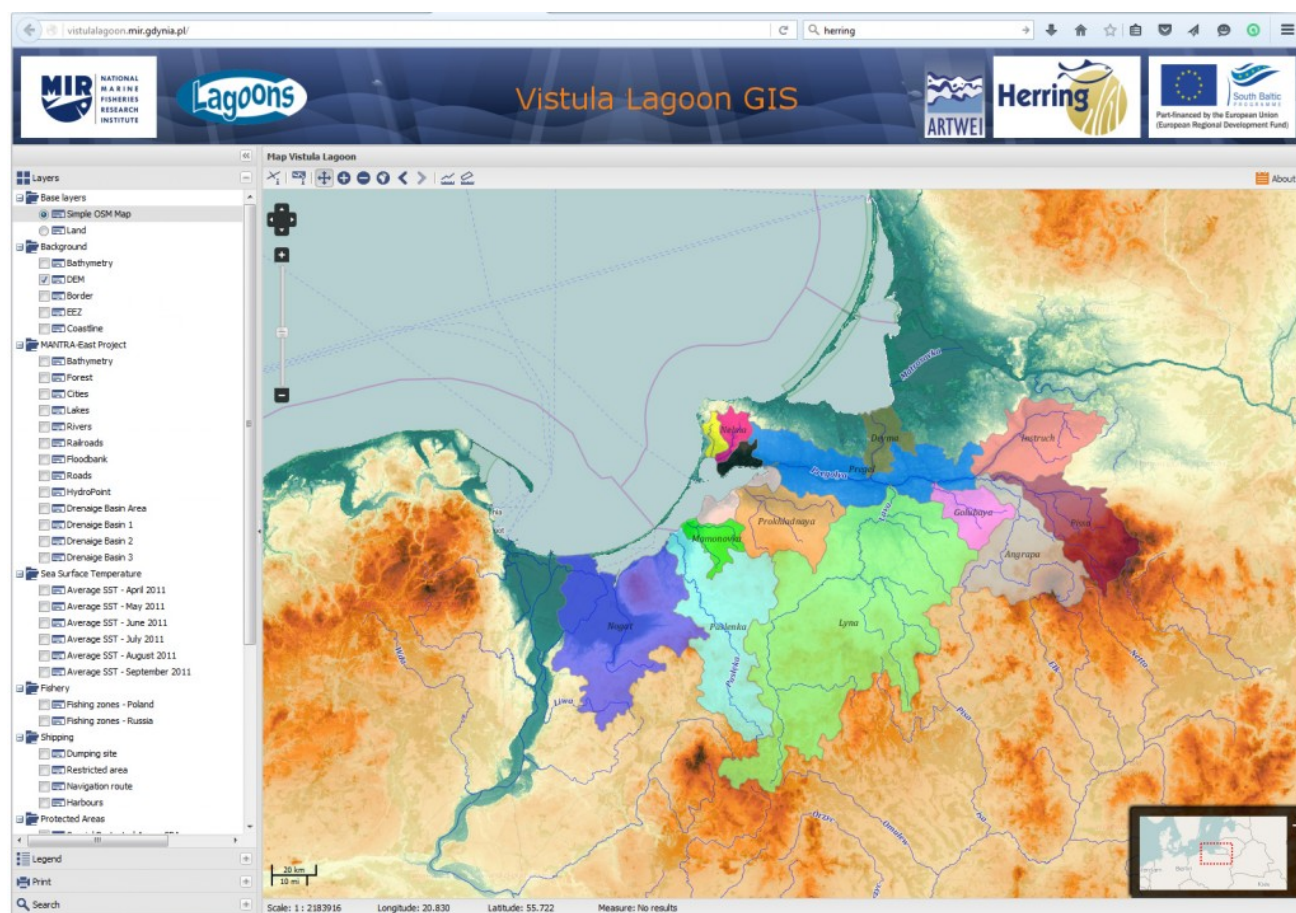
Rys. 2 Statystyczne obszary rybackie – część polska.

Rys. 3. Formy ochrony przyrody i obszary zamknięte dla rybołówstwa i nawigacji.

Rys. 4. Osady denne.

Rys. 5. WebGIS Zalewu Wiślanego.

Autorami projektu są: Lena Szymanek, Piotr Margoński, Paweł Szura z Morskiego Instytutu Rybackiego – Państwowego Instytutu Badawczego w

Gdyni.